‘Wij zijn nog actief’

MARJAN TROMP-DE GRAAF (66)
Krimpen aan den IJssel, Nederland

„Mijn man en ik verkeren in de gelukkige omstandigheid dat we nog heel actief zijn. We praten weinig met onze kinderen over later. Zelf ben ik nog volop bezig met de mantelzorg voor mijn tante van 86. De kinderen hebben hun eigen drukke leven. Mijn grootste angst is dat je niet meer kunt doen wat je graag zou willen. Even op de fiets springen. Of met de auto ergens naar toe. Dat is mijn grootste angst: Het niet meer kunnen doen wat je zelf wilt. De tendens is dat mensen, dus ook ouderen, meer en meer zelf moeten regelen. Daarover maak ik me wel zorgen. Het ene na het andere verzorgingstehuis gaat dicht. Mensen die er soms al jaren wonen moeten plotseling weer op zichzelf gaan wonen. Je hoort wel eens zeggen: je hoeft ouderen toch niet te pamperen? Maar die opmerking maakt me heel kwaad. Je hoeft mensen toch niet terug te zetten in een levensfase die ze al achter de rug hebben? Ik begrijp dat het duur is om iedereen in een tehuis te stoppen. Maar het kost ook veel geld als ouderen zo lang mogelijk zelfstandig blijven wonen. Voor zorg is dan een enorme logistiek nodig.”

